

НАРАРОДНІ

Часопис ЛМО Української Народної Партії

№ 6, 12 вересня 2007 р.

Об'єднання демократичних сил
НАША УКРАЇНА -
НАРОДНА САМОБОРОНА

До Львова прийде Президент України!

15 вересня о 19 годині на проспекті Свободи біля пам'ятника Тарасові Шевченку відбудеться зустріч керівників блоку "Наша Україна – Народна Самооборона" з мешканцями Львова. Перед львів'янами виступлять Вячеслав Кириленко, Юрій Луценко, Руслан Князевич, Ольга Герасим'юк, Микола Катеринчук та Анатолій Гриненко.

Після поїздки до Дрогобича на зустріч із творчою інтелігенцією та відвіданням книжкового "Форуму видавців", на площу прийде Президент України Віктор Ющенко.

стільки поїздів, скільки не було за часів ІІ світової війни", – заявив голова ЛОДА.

Стосовно свого майбутнього після виборів, то Петро Олійник, як і раніше, наполягає на тому, що залишатиметься працювати у Львові і в жодному разі не поїде туди, де він навіть проситиме Президента.

Еже давно Львів не бачив такої кількості яскравих політиків одночасно. І це не дивно. Адже Львів часто стає тим каталізатором подій, які мають вплив на всю Україну. Це розуміють всі політики, всі політичні сили і тому намагаються залучитися підтримкою львів'ян. Дуже символічно, що представники "Нашої України – Народної Самооборони" будуть з львів'янами під час "Форуму видавців" – цього свята знань, культури, українських традицій.

За словами керівника обласного виборчого штабу блоку "Наша Україна – Народна Самооборона" та голови Львівської обласної держадміністрації Петра Олійника, Львівщина до виборів готова. Непочинати у сплисах виборців практично неможливі. І формують на основі даних МВС і податкової служби. Тому деякі дані можуть дублюватися, і у таких спосіб кількість "віртуальних" виборців може збільшитися.

"Тут проблема в іншому – скільки таких виборців може бути в усій Україні? І де гарантії, що окремі політичні сили (особливо на сході країни) не використають цей момент?" – зазначає керівник виборчого штабу.

Наприкінці, на Львівщині в день виборів можна буде не добувати близько 50 тисяч виборців – переважно молодих людей, яким 18 років виповнилося після 26 березня 2006 року. Адже ніні списки складаються на основі торшніх.

За словами губернатора, до технологічного виборчого процесу на Львівщині залучено близько 11 тисяч прихильників НУ-НС. Із них 6050 осіб працюватимуть у ДВК, 4280 – спостерігачами на

дільницях, решта – в ОВК. Чільник області запевнив, що всі 2140 виборчих дільниць в області до виборів готові.

Також Петро Олійник торкнувся теми перебування на посаді міністра транспорту та зв'язку України Миколи Рудьківського, якого нещодавно Рада національної безпеки й оборони вирішила усунути від виконання обов'язків.

"Рудьківський – це нащадок Ковпака. Він уже поїхав під укіс

"Я буду проекти, аби Президент не "виглядував" мене на кінцевий рівень. Я не геніальний і не унікальний губернатор. Просто мені дали змогу попрацювати довше, ніж іншим. Я мало амбіції і дали залишатися на посаді голови Львівської ОДА".

Утім якщо глава держави все таки наполягатиме на переході Петра Олійника до Києва, то в останнього не залишиться вибору.

Іван ЯРОСЛАВЕНКО

Роман Кошовий, Голова ЛОГО "Комітет виборців України": "Громадські організації виконують велику роботу під час виборчої кампанії!"

"Законодавці намагаються законсервувати партійну систему і створюють всілякі перешкоди для об'єднання громадян, у тім числі й для громадських організацій.

Це стосується не лише звичності чи несприятливих умов для донорів, які хотіли б фінансувати громадські організації, але й виборчого процесу. Адже лише під тиском ОБСЄ та Венеційської комісії Верховна Рада законодавчо дозволила представникам громадських організацій бути спостерігачами на виборах. І це все, що вони можуть робити під час виборчої кампанії. Це дуже дивно, бо у світі саме представники громадських організацій і виконують роль спостерігачів.

У нас є цілеспрямоване бажання приділити громадській ролі, але він є і виконує велику роботу. Я кажу, що, якби громадські організації на один день застрайкували, то це був би колапс для України, бо вони виконують стільки соціальних функцій, яких ніхто не заважає.

А щодо виборів, то тут громадські організації виконують велику роботу – вони охоплюють три напрями – проведення мобілізаційних кампаній та навчання виборців і членів комісії. Крім того, вони проводять моніторинг передвиборчої ситуації. І це при тому, що все це мали б робити партії та ЦВК, принаймні щодо мобілізації та навчання".

А де добробут?

Інфляція за три літні місяці 2007 року сягла рекордних за останні 11 років 4,2 відсотка

Інфляція фактично перекреслює соціальні надбавки уряду до зарплати, запроваджені влітку бюджетними, а восени пенсіонерам. Заяви Миколи Азарова, що все, мовляв, у порядку, інфляція у серпні становила 0,6 відсотка, викликають в українців шокальменше подив. Адже на цінниках вони начатилиші!

Чому наші зарплати не "встигають" за рівнем інфляції? Про це ми запитали Костянтина Кузнєцова, провідного експерта Українського центру економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова.

— Чому склалася така ситуація?

— Люди "вимірюють" інфляцію своїм гаманцем і бачать ці-

ни в магазинах та порівнюють їх зі своїми зарплатами за липень-серпень. І розуміють, що не збігаються реальні показники інфляції з реальними зарплатами. Це погана тенденція, оскільки довіра до влади в Україні й так низька.

— Що призвело до такого зростання цін?

— Національний банк досить ефективно здійснює монетарну політику, не збільшує грошову масу в економіці України. Залишається сектор економіки, на який поширюється державна політика уряду, що призвела до зростання цін. Наведу один лиш приклад. Зокрема, щодо підняття цін на м'ясо, що стало відчутно у серпні.

Продовження на с.3

Читайте на с. 2

Останні дні перед виборами – період боротьби за тих, хто ватається.

Інтерв'ю з головою фракції УНР у Львівській міській раді Юрієм Кужельюком

... на с. 3

"Ті, що народжуються раз на століття, умерти можуть кожен день". 9 вересня на сході сонця помер Головний командир УПА, генерал-хорунжий Василь Кук

... на с. 4

Форум для наймолодших. 16 вересня в рамках програми "Форуму видавців" для наймолодших львів'ян відбудеться "Свято Читання в країні ангелів"

АКТУАЛЬНО

Олександра Коваль, президент Форуму видавців: "Сподіваюся, що цей рік буде переломним для Форуму видавців"

13-16 вересня у Львові відбуватиметься чотирнадцята національна книжкова виставка-ярмарок

"Уже 14 років ми проводимо Форум видавців для того, щоб зробити життя українців цікавішим і приємнішим. Цей форум ширяться, і ми змусяємо певне зростання зацікавленості людей літературою, книжками, книговидавництвом і культурою на загал."

Я сподіваюся, що цей рік стане переломним в історії Форуму видавців. Що ми зможемо вийти на новий рівень, рівень події, яка стане не тільки загальнонаціональною, а яка стане

явцем загальнонаціонального значення.

Важливо сказати, що цього року на фестивалі перебуває олімпійська чемпіонка з гімнастики Катерина Сербянська. Це є великим успіхом, бо все більше і більше відомих людей долучаються до цієї кампанії. Діти потребують того, щоб відомі люди говорили їм про те, що читати варто. І чим більше зіркових людей їм про це скажуть, тим кращі шанси української держави".

Продовження теми на с4

ІНТЕРВ'Ю

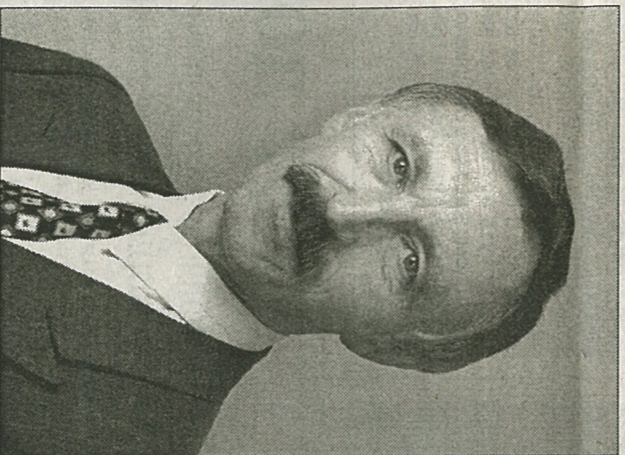
Нам потрібна перемога

До 30 вересня – проведення дострокових виборів до Верховної Ради України – залишилося доволі мало часу. За два тижні внести суттєві корективи в свідомість виборців для поліпшення рейтингу тих чи інших політичних сил, практично, неможливо. Хоча всі розуміють, що останні дні перед виборами – період боротьби за тих, хто вагається. І тут помігтися не можна. Власне, з цього розпочалася розмова з відомим політиком, головою фракції УНП у Львівській міській раді паном Юрієм Кужельюком.

— Пане Юрію, які Ваші протези щодо майбутніх виборів?

— Можна сказати, що більшість людей в Україні, і зокрема, у місті Львові вже визначилися. Власне, про це говорять результати соціологічних опитувань. Шоправда, я не хочу говорити про те, наскільки вони (соціологічні опитування) правомірні. І наскільки вони куплені. Адаже, на превеликий жаль, багато соціологів дискредитували себе під час минулих парламентських і особливо президентських виборів. Хоча мешканці Львова вже найбільшого визначилися з тим, за кого віддадуть свій голос, проте є доволі значний відсоток тих, хто ще вагається (від 15 до 20%) і є ті, хто взагалі не хоче йти на вибори (приблизно 10-15%). Зараз головне завдання – переконати цю категорію виборців прийти 30 вересня на виборчі дільниці і віддати свій голос за ту чи іншу політичну силу. А вже за кого вони голосуватимуть, залежить від політики, від тих, хто краще проведе передвиборчу агітацію.

Завтра, коли говорити про виборчу кампанію, то вона доволі спокійна і навіть дехто дивується з того, чому немає багато руху, шуму. До речі, хто був під час виборчої кампанії в сусідній Польщі, то міг зауважити, що у нас вона проходила так, як і в них. Ніхто на стінах будинків не малює політичних гасел, ніхто не обклеює афітками громадський транспорт, немає на вулицях машин із гучномовцями та багатомовними. Але це не правда, що люди є пасивними і байдужими щодо виборів. Вже сьогодні можна спрогнозувати явку на вибори по Львівській області на 80 відсотків виборців, а у місті Львові на 70-75 відсотків. Такого зрозуміло, що у нас перемагатимуть дві політичні сили: блок партій "Наша Україна – Народна Самооборона" і Блок Юлії Тимошенко. Розклад сил у сере-

дньому рівний і це добре, бо всі ми віримо у "томаранчеву коаліцію" у парламенті. Не треба дивуватися і тому, що "Партія Реформів" у Львові набере в середньому до шести відсотків. Це зумовлено демографічним складом міста. Ми знаємо, що Львів'яни завжди віддавали до 4 відсотків голосів комуністам і до 3 відсотків соціалістам. Зараз ці голоси перейдуть в "Реформи".

— Пане Юрію, Ви як голова Львівської міської організації УНП можете пояснити, чому на минулій парламентській вибори УНП йшла самостійно, а на цьогорічні – в блоці "Наша Україна – Народна Самооборона"?

— Не тільки УНП йшла самостійно, але й партія "Тора" та інші. На мою думку, була велика ейфорія після виборів 2004 року. Пізніше спрацював ефект розчарування 2005 року після нікому не потрібних конфліктів. Усі народили багато помилок, наклали дров і це треба визнати. Також треба визнати, що було багато напамано дров при ство-

ренні партії "Наша Україна". І нехай ми колегі не ображаються, але метод, яким творили партію, був такий, що багато хто відлякав. Можливо, як би пішли іншим шляхом, то ми вже давно були б членами єдиної партії. А так спрацював ефект "любих друзів".

Усі ми маємо усвідомлювати свої помилки і доходити до певних висновків. Після всіх відомих подій щодо створення Конституційної більшості шляхом підкупу у Верховній Раді, після того, як розрезалася коаліція з "Партією Реформів", комуністів та соціалістів на чолі з Морозом, стало зрозуміло, що дали так не може бути. Необхідно робити висновки і багато що змінювати. Зокрема, всі повинні, що в Україні немає повного політичного спектра усіх політичних сил. У нас є тільки ліві (комуністи і соціалісти), дві проукраїнські і прозахідні партії "Наша Україна" і БЮТ та національно-проукраїнська і наголовину проросійська партія "Реформи України". І це є факт. Ми можемо сказати, що у цих партіях занадто мало представлено національних сил. Там зосереджені великі капітали, там зосереджені великі резерви, без яких не випаєш виборів, зрештою, в цьому і розвіток держави.

Після минулого разу під національними гаслами не приніс успіх у виборців. Це не дивно, адже пригадайте, що всі ми, розпочинаючи з 2002 року, працювали на перемогу В. Ющенка то у складі коаліції "Сила народу" і окремо себе не позиціонували. В пам'яті виборців закарбувалися ці бренди і ці назви.

Коли зараз президент розпустив парламент, а це той президент, якого ми дуже критично вважали, казали, що він слабодушний, і коли він проявив рішучість, проявив волю, добився позачергових виборів, то в цій ситуації йти окремо і випробувати довіру вартує, мабуть, не доцільно. І тут вже не потрібно впадати в амбіції, дивитися, хто на якому місці у списках, конфліктувати і доводити свою правоту. Необхідно всім об'єднатися і бо-

ротися за більш народну, більш проукраїнську владу, проти влади великого капіталу. Вже давно пора визнати волю УПА борцями за волю України. Смерть легендарного Головного командира УПА Василя Кука стало черговим нагадуванням політичним силам, які придуть у Верховну Раду, про їх святий обов'язок – визнання УПА воюючою стороною. Тому було, власне, прийнято рішення УНП, "Торку" та іншими партіями про похід у складі єдиного блоку. Дуже прикро, що в блок не потрапила партія "Свобода", але це не їхня вина. Тому вони йдуть на вибори окремо.

— Юріє Анатолійовичу, яка участь депутатів Львівської міської ради у цій виборчій кампанії? Чи не виникають між представниками різних партій та блоків конфлікти і непорозуміння?

— Ви знаєте, що між блоками "НУНС" та БЮТ підписано угоду про толерантне ведення передвиборчої кампанії, про непадіння. І дай Боже, щоб все так було як є, аж до виборів. Коли зустрічаються поодинокі факти взаємного побороювання, то це, швидше, від великого бажання окремих осіб проявити себе або від провокаційних дій султанів. Зрештою, завжди можна знайти порозуміння. А виборцю байдуже, скільки відсотків він має окремо БЮТ чи "НУНС". Йому важливо, щоб вони разом набрали 51 відсоток депутатських мандатів у Верховній Раді. Зараз я зустрічаюся з людьми і багато хто говорить про те, що хотів би одночасно проголосувати за два блоки, а тут треба роздвоюватися. Але йдеться про те, що депутати міської ради домовилися про взаємну толерантність, адже нам працювати разом до наступних виборів до місцевих рад, незважаючи на те, будуть вони строковими чи досроковими. Це життя покаже. А якщо зараз зісуються відносини, то ми будемо думати не про львівську громаду, а будемо з'ясувати стосунки так, як це завжди відбувається в Києві.

— Зараз багато хто говорить про необхідність повернення до мажоритарної системи виборів. Якою є Ваша думка?

— Коли депутати обирали не за партійними списками, а за мажоритарними, то вони були більш прив'язаними до місця оби-

рання – району, міста чи селища. І більше уваги приділяли проблемам цього виборчого округу. Я бачу це по Львівській міській раді. Не думаю, щоб у Верховній Раді також не спрацював аналогічний фактор: не має прив'язки до конкретного округу – немає відповідальності перед конкретними людьми. Така ситуація, що була раніше: поєднання пропорційної та мажоритарної систем 50 на 50 була крахною. А щодо міської ради, то це навіть не можна порівнювати. Хоча раніше вважали, що мажоритарний принцип – це крок до деєструктуризації суспільства. Але ж депутат-мажоритарник завжди відповідальний перед людьми, думає про виконання зобов'язань, які давав перед конкретними виборцями. До мене це донині звертаються колишні виборці з Кривичів, "професорської колонії" по допомогу у вирішенні різноманітних питань, то трубу десь провалило, то світло вийшло, то необхідно виділити матеріальну допомогу. Вони знають, до кого звернутися, а інші...

— Пане Юрію, відбулися вибори, обрали депутатів, що дали? Спрогнозуйте будівласка.

— Важко бути опракултом. Проте легко можна спрогнозувати, що нас чекає спікріда і прем'єр-міністра. Скоріше вона триватиме, невідомо. Звичайно, все залежатиме від розстановки сил у парламенті. Найкращий варіант буде, коли більшість наберуть регіонали з комуністами. Якщо буде інша коаліція, тобто "томаранчева", то з ідеологічного погляду, з того, що ми хочемо – це буде найкращий варіант. Тоді залишиться дотриматися домовленостей, зокрема про те, що прем'єр-міністром стає той, чия політична сила набрала найбільшу кількість голосів, а спікером – інший. І така система розподілу влади має поширитися на міністерства, комітети та інші структури. Зрештою, залишиться не багато часу і ми скоро можемо все побачити на власні очі.

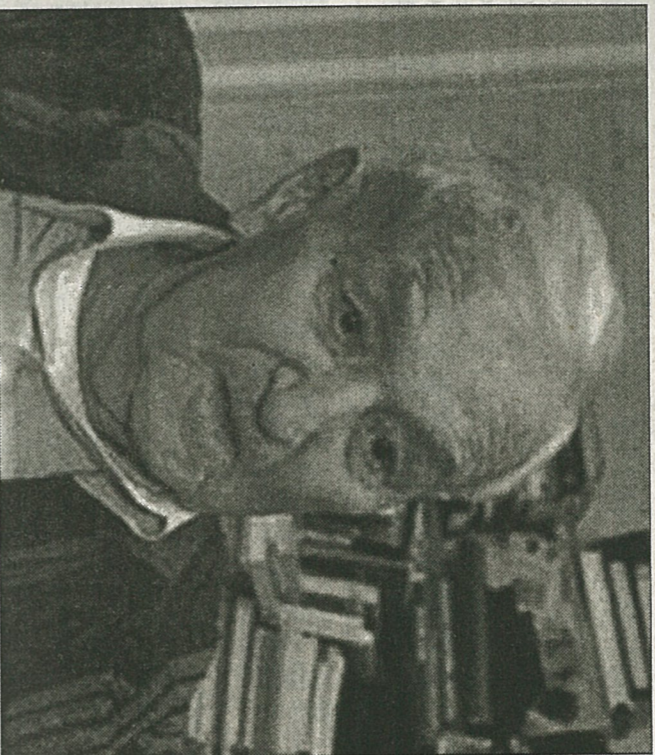
А на закінчення хочу попросити виборців, щоб вони прийшли на виборчі дільниці, привели своїх батьків, друзів, знайомих і проголосували, а ті, хто не може прийти через хворобу, власню написали заяви.

Іван СТЕПЧУК

ПАМ'ЯТЬ

'Ті, що народжуються раз на століття, умерти можуть кожен день'

9 вересня на сході сонця помер Головний командир УГА, генерал-хорунжий Василь Кук

Його життя було викликом: син багатодітної малоземельної української родини здобув юридичну освіту в одному з найбільших університетів тодішньої Польщі, хлопчець із Красного ще в молоді роки став великим політиком і військовиком. Якби він устиг написати книгу з мистецтва керування, то, цілком імовірно, увійшов би до переліку світових гурру менаджменту, а його таланту підлітківка позаздривли б найвідоміші розвідки світу: репресивна машина окупантів ловила керівництва руху, його не змогли ні роки підліткового життя, ні військові незгоди, ні торми, ні карателі. Та й саме його життя в невеликій квартирі на київських пагорбах до останнього дня було викликом усім, хто заявляв про недовільність їхньої боротьби. Василь Кук став Символом — символом незламності і перемоги, символом подвигу, символом безсмертя людського Духу.

Коли 13 січня 1909 року в сім'ї залізничника Степана Кука в Красному народився ще один хлопчик — Василь, напевно, ніхто не сподівався, що він колись стане генералом, командиром багатотисячної армії. Дитинство в багатодітній сім'ї (всього їх було семеро) було неспокійним, майбутнє його обрав батько. Не маючи змоги дати всім дітям землю, він вирішив відправити сина на навчання. Вибір був прайвильним — Василь успішно закінчив навчання в Золочівській гімназії, згодом вступив на юридичний факультет Люблінського університету. Можливо, за інших обставин і в іншому часі, в іншій країні він став би успішним

юристом, правознавцем, політиком, спокійно проживши своє життя. Та йому судилося інша доля.

Він народився в окупованій країні, належав до поневоленого народу і не міг стояти осторонь тих, хто піднявся на боротьбу. Його молодість припала на бурхливі тридцять років, коли narostало протистояння між українцями, які змагалися до незалежності, та польською владою, яка намагалася втримати контроль над Західною Україною. У передніх лавах протистояння йшли ровесники Василя. Тому вже зовсім скоро до діяльності українського підпілля долучився й він. Неодійки організаторські здібності хлопця дозволили йому швидко потрапити до місцявого золочівського керівництва ОУН. Очевидно, його діяльність

не могла залишитися непоміченою для польської влади, тому почалися арешти та переслідування. Василь був не єдиним у своїй родині, хто активно включився у визвольний рух. 1937 року за участь у бойових акціях ОУН заарештували і стратили його брата Іларія. Але це був шийно початок сфери, яку поклялася родина Кука на вітар незалежності. Згодом переслідувань польської, німецької та радянської влади зазнали майже всі її члени.

Щоб уникнути арешту, Василь цілкомовито поривав із легальним життям і перейшов у підпілля. Тереном його діяльності стала Підляччина на Тернопільщині, де в підземній кривці під селянською хатою він обслуговував першу підпільну друкарню ОУН, що називалася "Мандолина". Так почалася підпільна діяльність Василя Кука, яка тривала цілі 17 років, аж до моменту його арешту 1954 року.

Із початком Другої світової війни Василь разом з іншими провідними діячами підпілля створив координаційний центр у м. Кракові, що готував підпільників до розгортання збройної боротьби. 1941 року на Другому Великому зборі ОУН його обрали до складу Проводу Організації, який очолює Степан Бандера. Кукowi доручили одну з найважливіших діяльних робіт — організаційну реферантуру. Фактично Василь став другим після Бандери особою в Організації.

У рамках підготовки до війни Василь Кук очолює штаб Польських груп — спеціальних груп націоналістів, які мали розгортати свою діяльність на територіях Центральної, Південної та Східної України. Із початком радянсько-німецького конфлікту Василь Кук активно взявся створювати апарат відновленої Актом 30 червня держави. Бурхлива діяльність ОУН спричинила репресії з боку німецької окупаційної влади, загратиби опинилися сотні націоналістів. Серед заарештованих гестапо — і Василь Кук. Проте до свідч підпільника дозволив йому втекти під час етапування з Василькова біля Києва до Львова.

1942-го Кук потрапив до Дніпропетровська, де перебрав на себе керівництво місцевим підпіллям, що незабаром стало однією з краєвих структур на Східній Україні. У лавах його організації були не тільки члени похідних груп, які прийшли з Галичини, ай місцевіа молоддь, навіть колишні комсомольці. Одна з

місцевих діячат, колишній командир Дніпропетровського університету Уліана Крюченко стала його дружиною.

1944 року Василь Кук вже в іншому місці, але знову у вирі боротьби — він очолює новостворену УГА-Південь. У квітні цього року як командир частини він приймає один із найбільших боїв в історії УГА: під Гурбами близько п'яти тисяч повстанців протистояло тридцять тисяч вояків НКВС. Неважаючи на це, повстанцям удалося прорвати оточення.

Як член Проводу Василь Кук був одним із тих, хто постійно сприяв розвитку ОУН, її идеологічних та організаційних засад. Тож не випадково саме його обрали заступником керівника підпілля Романа Шухевича, а згодом, після смерті останнього — його наступником.

Протягом 1950-1954 років Кук очолював усі структури визвольного руху: Провід ОУН, Веральний секретаріат УГВР і Головне командування УГА. Це були найважливі роки боротьби, коли проти повстанців зосередили величезні сили каральної системи. Попри це, командирова діяльність координувати їх діяльність, завадала окупантам несподіваних ударів.

Окрім організаційних здібностей Кука, у підпіллі проявлявся також здібності публіциста, він був автором кількох публікацій у підпільних виданнях, а 1952 року видав велике дослідження "Колгоспне рабство". Книга, написана в підпільних умовах, є досконалим зразком економічного та політичного аналізу досі неперевершеному дослідженню функціонування колгоспної системи.

Продовження на с.4

А де добробут?

Інфляція за три літні місяці 2007 року сягла рекордних за останні 11 років 4,2 відсотка

Продовження. Поч. на с.1

Об'єктивні причини повзання ці складніками у структурі соціальності: зерно, яким годують тварин, та паливним, що пов'язане з транспортними витратами. Уряд Януковича "прославився" "зерновою" кризою. Коли ж поповзли ціни на м'ясо, уряд прийняв постанову про термінову закупівлю м'яса у Держрезерв до відповідного рівня. На ринку попит на м'ясо й так високий, а своїм розпорядженням уряд збільшує його в кілька разів. Результат — ціни просто "вибухають".

Усе це якщо не авантюра, то непередумане державне управління. Це — низький фаховий рівень, що баується не на ринкових методах державного управління, а на адміністративних. За законодами економіки, це й призводить до зростання цін. Як реагуват — недоплати і спаба "радянська" економіка. На цьому тіл Держкомстат робить ведме-

жу послугу уряду, заявляючи, що в серпні інфляції не було.

— Але нам це пояснюють засухою, політичною нестабільністю...

— Уряд минулий рік закінчував

без програми і наступний, 2007 рік, почав без неї. Уд ці заяви нічим конкретним не підтверджувалися. А за суха й раніше траплялася. Ніхто не заважав уряду створювати державний резерв м'яса, паливного, зерна...

— Чим це може обернутися для пересічних громадян?

— Усе це відбувається під гаслом вступу України до СОТ. Програми дій уряду щодо цього також немає. Тож є ризик, що реально економіка України не готується до цього важливого кроку, а продовжує інертно існувати за рахунок адміністративного втручання в економіку. Особливо це стосується аграрного сектору економіки. Він який просто-таки потребує державного захисту і реформ. На мою думку, якщо цей вступ, дай Боже, відбудеться, є великий ризик, що великі підприємства і навіть окремі сектори економіки, не будучь готові до нього через неефективні дії уряду. Ці ризики можуть відбитися і на соціальної сфері при прийнятті бюджету на наступний рік. Партії, що прийнуть до влади, отримують у спадок економіку, що зарегульована адміністративними методами.

— Як це позначиться на нашому добробуті?

— Усе це відобразиться на загальному рівні бідності наших громадян — він не зменшуватиметься настільки швидкими темпами, як би цього хотілося. Україна і так відстає від країн Східної Європи. Це — на руку сьогоднішній владі, яка не хоче, аби в Україні був міцний середній клас. А коли народ бідний, він залежний від влади, від різних соціальних виплат, бігає і просить у держави: "Дайте мені пенсію", "Підвищте мені заробітну плату", "Дайте безплатне житло". А економіка держави в цей час працює на великий бізнес. Ні-нішньому-урядовцю людина потрібна лише для того, аби був електорат, залежний відді влади. Це, на мою думку, призведе до напруження на початку вже наступного року у сферах соціальної та економічної діяльності суспільства, оскільки ефективних змін сьогодні нема.

ПАМ'ЯТЬ

"Ті, що народжуються раз на століття, умерти можуть кожного день"

9 вересня на сході сонця помер Головний командир УПА, генерал-хорунжий Василь Кук

Продовження.
Поч. на с.3

24 травня 1954 року органіам МДБ удалося таки вліпмати свого невольничого ворога – Василя Кука разом із дружиною заховили в полон унаслідок провокації. Після цього – довгі роки допитів, спроби залучити до співпраці, обіцянки, погрози.

Цього 1960-го Василь Кук вийшов "на волю". Пишу в лапках тому, що його воля – це життя в маленькій квартирі на околицях Києва, під постійним контролем КДБ, і так аж до 1991 року. Незважаючи на це, Кук намагався знайти себе на на-уковій ниві – почав працювати в Інституті історії. Зокрема, з тих часів його перу належить ціла серія розвідок про забутого українського композитора Артема Веделя, якого Кук фактично повернув на-ші історії.

Василь Кук, незалежно від обставин, завжди йшов синхронно із часом: він вільно користувався інтернетом та електронною поштою, стежив за подіями політики, економіки й історії. До останніх днів читав новітні історичні, психологічні, фі-

лософські світові дослідження мовою оригіналів: Кук вільно володів сімома іноземними мовами.

Василь Степанович став для України ниткою, що поєднала покоління повстанців, які зі зброєю в руках боролися в 30-ті-50-ті, дисидентів, які словом здобували українську незалежність, – від Василя Стуса, котрий часто бував у його помешканні. Його наснага додавала впевненості нам, молодим.

І я знаю, що Україна ще побачить тих, кому зараз лише тришки за двадцять, але кому було дано шанс сплікуватися з особистістю, політиком, наставником, який по праву стоїть у в одному ряду серед великих діячів середини ХХ століття: Черчилля, Рузвельта, де Голля, Бандери, Шухевича.

Володимир В'ЯТРОВИЧ,
директор Центру досліджень визвольного руху,
представник Українського інституту національної пам'яті у Львівській області.

АКТУАЛЬНО

Форум для наймолодших

16 вересня в рамках програми "Форуму видавців" для наймолодших львів'ян відбудеться "Свято читання в країні ангелат"

Ігри, конкурси, концерт, лотерея з багатьма призами й інші акції відбуватимуться в парку перед ЛНУ ім. Івана Франка. Організують діяльність всеукраїнські журнали для малюк "Ангелатко" й "Ангелаткова наука", УГКЦ, Форум видавців за підтримки Львівської мерії.

За словами Олени Волосевич, редактора журналу "Ангелатко" й "Ангелаткова наука", життєві установки формуються в дитини до п'яти років, і потім їх можна лише коригувати. Отже, й до читання треба привчати до п'яти років, оскільки потім може бути пізно. 16 вересня в "країні ангелат" буде багато ігор, забав, цікавих завдань, конкурсів, щоб наймолодші учасники могли рухатися, сміятися, спілкуватися з іншими дітьми. Олена Волосевич сподівається, що ці премії емоційні асоціюватимуться в дітей саме з читанням. Окрім того, кожен учасник отримає подарунок і матиме шанс випратити в лотерею великий приз.

Як повідомила с. Емануїла Харишин, заступник голови

МОЛОДЬ

Замість компаса – карта

Представники студентського руху "Студент для студента" розробили спеціальну карту для першокурсників, які добре не знають міста

На малі позначені навчальні заклади, бібліотеки тощо. З таким дороговказом жоден першокурсник не заблукає у Львові.

"Ми створили таку карту, щоб студенти-першо-курсники могли без проблем знайти свої навчальні заклади, навчальні корпуси, факультети, гуртожитки, дільні, бібліотеки, медпункти, – розповідає Назар Драга, представник студентського руху "Студент для студента" – Вона призначена для студентів трьох найбільших вузів Львова: Національного університету імені І. Франка, Національ-

ного університету "Львівська політехніка" та Національного медичного університету ім. Данила Галицького".

На карті зображена центральна частина міста. Та деякі гуртожитки навчальних закладів розміщені далеко від центру, тому їх позначено окремо у спеціальних вивоксах. Карту будуть роздавати першокурсникам безплатно. "А ще ми плануємо розповсюджувати їх через студентські профкоми, – каже Назар – Тираж карти – 1500 примірників. Але є ще й електронний варіант карти для студентів. Тож нею може скористатися будь-хто".

Катежитичної комісії Львівської архієпархії УГКЦ, Церква підтримує ініціативу Свята читан-

ня, а львівський архієпископ владика Ігор благословив працюю видавців журналу для наймолодших, адже дошкільний вік – найкращий час, аби

Прогуляльників спіймають та перерахують

Минув перший тиждень навчання. І міська влада вирішила знову перерахувати школярів та перевірити, як вони ставляться до навчання. Як повідомив начальник відділу у справах неповнолітніх Львівської міської ради Тарас Гурей, з 10 вересня у Львові розпочався рейд "Урок".

Це означає, що час від часу працівники відділу, дільничні міліціонери та працівники органів опіки будуть перевіряти, де проводять час учні тоді, коли їм належить бути на уроках. Первінка триватиме довго – увесь навчальний рік. І оскільки цей рейд проводиться кожного року, то перевіряючі вже знають, де варто

шукати прогуляльників. У першу чергу будуть звертати увагу на комп'ютерні клуби. Уже минули часи, коли діти тікали з уроків у кіно.

За словами Тараса Гурея, щонайперше, працівники їхнього відділу виважили родини з низьким матеріальним забезпеченням і постаралися надати їм допомогу у підготовці до школи. А вже у Львові є діти, які не мають в що взутися, вбратися або за що купити зошити. Щоправда, єй батьки, які вважають навчання дітей в школі зайвою тратою часу. На щастя, цього року є тільки один такий випадок. За такі вчинки батьки карають гривнею – накладають штраф у 840 гривень.

Більшість батьків сумлінно відправляють дітей до школи. А ось куди вже потім йдуть діти, батьки не завжди знають. Ї особисто пам'ятаю випадок, коли вчитель спіймав свого учня за купівлею горілки зранку. Звісно, батьки були шоковані.

За учнем, який попався на прогулях, встановлять спеціальний контроль. Відтепер, навіть якщо він пропустить навчання з поважних причин, наприклад, через хворобу, йому доведеться відвідувати за пропуски не тільки в школі, а й в органах опіки та у відділах у справах неповнолітніх.

Маріанна ПОПОВИЧ

НАРОДНІ ВІСНІ

Засновник ЛМО УНІЛ видавць ЛМ МГО "Нові люди" Адреса редакції: м. Львів, вул. Ш. Руставелі, 2/4 Рекстраційне свідоцтво: ЛВ № 8001/53 Головний редактор: Іван ПАРИЧУК

За зміст матеріалів відповідальність несуть автори. Редакція залишає за собою право на мовностилістичні правки. Літерування лише на шпальтах газети. У разі передруку послання на "Народні вісті" обов'язковим. Газети надруковано в друкарні "ГАОБ" видавничий дім "Молода Галичина" (Львівська область, Яворіський район, пл. Ринок, 14) Замовлення №